

Usnesení č. 23: Funkční období správních orgánů – výzva pro konventy

Synod ukládá konventům, aby pro 3. zasedání 36. synodu zaslaly své stanovisko (konvent podporuje/nepodporuje) k záměru připravit úpravu církevního zřízení a řádů tak, aby ve věci funkčních období pro správní orgány i shromáždění nebylo rozhodující funkční období jednotlivých osob, nýbrž šestileté funkční období příslušného orgánu nebo čtyřleté funkční období příslušného shromáždění.

Usnesení č. 24: Možnost asistovat při uzavření partnerství osob stejného pohlaví ve formě církevního sňatku – výzva k vyjádření pro staršovstva a konventy

Synod vybízí staršovstva a konventy, aby se do 3. zasedání 36. synodu vyjádřily k tomuto textu (včetně návrhu na změnu Řádu sborového života):

Preamble:

Při předkládání návrhu vycházíme z toho, že Bůh v Kristu nabízí spásu všem bez rozdílu a před jeho tváří jsme si všichni rovni. Patříme-li k jeho lidu, žijeme společně v jedné, pestré církvi. V církvi Kristově nemá místo jakákoli diskriminace.

Tím, že synod dává souhlas pouze s „možností“ žehnat stejnopohlavním párům, staví se ke všem stranám otevřeně a všem stranám tak dává příležitost jednat v této věci svobodně dle svého přesvědčení, svého postoje k problematice i svého vlastního svědomí.

Pro upřesnění některých aspektů, které v usnesení z roku 2023 zůstaly nevyjádřeny, předkládáme následující návrh.

Synod ČCE souhlasí s možností požehnání svazků osob stejného pohlaví, pokud o to požádají. Možnost žehnat svazkům osob stejného pohlaví se týká pouze párů, které vstupují do partnerství nebo jsou již partnery podle právního řádu ČR. „Žehnáním“ stejnopohlavnímu páru se rozumí veřejné zvěstování Boží přízně a symbolický akt požehnání vztahu, který mezi dvěma lidmi stejného pohlaví vznikl a má perspektivu závazného dlouhodobého trvání. Požehnání předchází přiměřená příprava.

Je zřejmé, že názory na toto téma nejsou v církvi jednotné. Křesťané berou Písmo vážně a vycházejí z jeho svědectví. Takoví jsou na obou názorových stranách. Odlišné pohledy a postoje vycházejí jak z vnitřního bohatství Písma, tak z různých zkušeností, někdy velmi osobních, ale také ze svobody našeho svědomí před Bohem. Jsme si vědomi, že nikdo nemá plné poznání a pochopení v žádné věci, tedy ani v této, a že se v částečnosti svého poznání vzájemně potřebujeme. Proto hledáme, jak spolu v jedné církvi o těchto věcech navzájem otevřeně, s respektem a citlivě hovořit.

Synod konstatuje, že žádný kazatel není povinen žehnat svazkům osob stejného pohlaví. Bude-li kazatel o takové požehnání požádán, projedná tuto žádost se staršovstvem svého sboru. Může nastat rozdílnost v názorech, kdy farář je ochoten žehnání udělit, ale staršovstvo nikoliv či naopak.

V takových případech je možno postupovat následovně:

- a) Bude-li farář k požehnání stejnopohlavnímu páru ochoten, ale staršovstvo bude mít ve své většině odmítavé stanovisko, může farář tomuto páru po řádném projednání požehnat při shromáždění farního sboru, který s tím bude souhlasit, nebo pár odkáže na faráře a farní sbor, kde odmítavé stanovisko k tomuto žehnání nemají.
- b) Bude-li staršovstvo ve své většině mít pozitivní přístup k žehnání stejnopohlavnímu páru, ale farář k tomu bude mít odmítavé stanovisko, požehnání v daném sboru vykoná jiný farář.
- c) Bude-li mít odmítavé stanovisko k žehnání stejnopohlavnímu páru farář i ve své většině staršovstvo, odkáže farář dotýčný pár na faráře a farní sbor, kde k tomu odmítavé stanovisko nemají.

Řád sborového života – Čl. 3. Příležitostná shromáždění

2. Pro manžele, kteří si přejí požehnání svému sňatku, nebo pro snoubence, kteří chtějí uzavřít manželství v církvi, se koná svatební shromáždění, a to vždy s vědomím staršovstva sboru, v němž se má konat. Ve svatebním shromáždění jsou připomínána Boží zaslíbení pro manželství a je pro ně vyprošováno a vyhlašováno Boží požehnání.

Sborem, v němž se má konat svatební shromáždění, se rozumí sbor, jehož název je uveden v záhlaví protokolu o uzavření manželství pro státní matriku a v jehož církevní matrice je sňatek zapsán.

3. Pokud je ve svatebním shromáždění manželství uzavíráno, snoubenci v něm musí veřejně, před svědky a před farářem nebo jáhnem povolaným ke službě v církevním sboru nebo kaplanem vyslaným ke službě v jiných institucích vyjádřit své svobodné rozhodnutí vstoupit do manželství.

4. Svatební shromáždění se obvykle koná ve sboru, jehož jsou manželé či snoubenci nebo jeden z nich členem. V jiném sboru se může konat s vědomím příslušných staršovstev.

5. Jestliže oddávající není farářem, jáhnem nebo administrátorem sboru, v němž se koná svatební shromáždění, je farář nebo administrátor tohoto sboru před konáním svatebního shromáždění povinen ověřit, že oddávající vyhovuje podmínkám stanoveným v odst. 3 tohoto článku.

6. Svatebními bohoslužbami je možno posloužit i těm, kdo nejsou členy církve, pokud je u nich rozpoznatelná upřímná touha po Božím požehnání.

7. Svatebnímu shromáždění předchází příprava žadatelů. Rozhodnutí o jejím rozsahu a intenzitě je ponecháno pastorační citlivosti a odpovědnosti faráře či jáhna a staršovstva.

8. Pro kazuální bohoslužbu, při níž se uděluje požehnání partnerství nebo dochází k uzavření partnerství osob stejného pohlaví, se ustanovení odst. 2 až 7 tohoto článku použijí obdobně, nestanoví-li usnesení synodu jinak.

(Následující odstavce se přečíslojí.)